

Streszczenie w języku polskim

Katarzyna Jachymek, *Polski dyskurs harcerski. Analiza narracyjna*

Rozprawa doktorska Katarzyny Jachymek pt. *Polski dyskurs harcerski. Analiza narracyjna* składa się z pięciu rozdziałów, wstępu, zakończenia, spisu wykresów i tabel, bibliografii oraz aneksu zawierającego spis analizowanych artykułów z czasopism harcerskich, stanowiących podstawę przeprowadzonych analiz.

W Rozdziale 1 autorka omawia stan badań nad dyskursem, narracją oraz badaniami organizacyjnymi, uwzględniając kontekst harcerstwa. Przedstawia teorie analizy dyskursu, definiuje kluczowe pojęcia oraz opisuje metody badawcze. Następnie zajmuje się badaniami narracyjnymi, wskazując na definicję narracji i jej znaczenie w dyskursie, kończąc na analizie dyskursu i narracji w kontekście badań nad organizacjami, a zwłaszcza nad tożsamością organizacyjną.

Rozdział 2 poświęcony jest Związkowi Harcerstwa Polskiego jako organizacji. Autorka zwięźle przedstawia historię ZHP, charakteryzuje tę organizację jako wspólnotę dyskursywną oraz analizuje ideologię i wartości, które są kluczowe dla jej działania, bazując na oficjalnych dokumentach organizacyjnych.

W Rozdziale 3 przedstawiona zostaje metodologia badań autorskich. Opisany jest cel i przedmiot badań oraz analizowane źródła, które reprezentują dyskurs harcerski. Autorka formułuje główny problem badawczy i szczegółowe zagadnienia, omawia metody badawcze, w tym konstrukcję autorskiego arkusza analizy, oraz przebieg i organizację badań.

Rozdział 4 dotyczy analizy słów kluczowych. Autorka najpierw przeprowadza jakościową analizę słów-kluczy, dzieląc je na kategorie związane z działaniami ZHP, strukturą organizacji oraz wartościami harcerskimi. Następnie omawia wyniki ilościowej analizy słów kluczowych przeprowadzonej za pomocą narzędzia Korpusomat, podsumowując je w kategoriach dotyczących struktury, bieżących działań, wartości i wychowania oraz innych niezwiązanych bezpośrednio z ZHP. Uzyskane wyniki porównuje z wynikami analizy jakościowej, wyciągając wnioski na temat słów-kluczy charakteryzujących dyskurs harcerski.

Rozdział 5 skupia się na analizie strategii dyskursywnych. Autorka analizuje tematy dyskursu harcerskiego oraz pięć typów strategii służących ich realizacji: strategie podkreślające wagę tematów, strategie oceniające, strategie ułatwiające zrozumienie tematu, strategie perswazyjne, strategie skłaniające do refleksji. Omawia również aspekty pragmatyczne dyskursu, takie jak nadawcy i odbiorcy, konteksty, cele komunikacyjne oraz przewidywane rezultaty, kończąc rozdział podsumowaniem strategii stosowanych w dyskursie harcerskim.

W zakończeniu pracy autorka omawia główne osie narracyjne dyskursu harcerskiego w zestawieniu z ideami zawartymi w dokumentach organizacyjnych, wskazując na spójność komunikacji ZHP z jego formalnymi założeniami. Przedstawia kluczowe wnioski płynące z przeprowadzonych badań, zwracając szczególną uwagę na znaczenie harcerskiego dyskursu dla tożsamości i działalności ZHP. Prezentuje także implikacje dalszych badań w obszarze analizy narracyjnej.